

Să citim Biblia împreună

Evangelhia după Luca CAPITOLUL 1

80 Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

CAPITOLUL 2

Nașterea lui Isus Hristos

1 În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea. 2 Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius. 3 Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. 4 Iosif s-a suit și el din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem – pentru că era din casa și din seminția lui David – 5 să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. 6 Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. 7 Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

Păstorii din Betleem

8 În ținutul acela erau niște păstori care stăteau afară în câmp și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. 9 Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. 10 Dar îngerul le-a zis : „Nu vă temeți : căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul :

11 astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. 12 Iată semnul, după care-L veți cunoaște : veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” 13 Și deodată, împreună cu îngerul, s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând : 14 „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” 15 După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții : „Haidem să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.” 16 S-au dus în grabă și au găsit pe Maria, pe Iosif, și Pruncul culcat în iesle. 17 După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc. 18 Toți cei ce i-au auzit s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii. 19 Maria păstra toate cuvintele acelea și se gândea la ele în inima ei. 20 Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră și care erau întocmai cum li se spusese.

Isus adus în Templu

21 Când a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur Pruncul, I-au pus numele Isus, nume care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pântec. 22 Și, când s-au împlinit zilele pentru curățarea lor, după Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfățișeze înaintea Domnului – 23 după cum este scris în Legea Domnului ... (Va continua)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” ! I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 131 / D. 4 Septembrie 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Să construim viața veșnică ...
- „Men-ah!” Veniți după mine !
- Vedeau doar ceea ce era rău !
- Înjurăturile și Înțelepciunea ! ...
- Proverbe latine despre obicei.
- A-și pune cenușă pe cap !
- Dicționare / Să citim Biblia împreună !

MARCU 2 : 15

„ ... erau mulți care mergeau de obicei după El”.

Editorial. Când totul pare a fi pierdut ! (V)

III. Dumnezeu onorează credința și încrederea omului, în EL ! Ce trebuie să rețin ?

1. În viața oamenilor unele intervenții ale Lui Dumnezeu, țin numai de harul Lui Dumnezeu, altele însă vin ca urmare a credinței. Exemple :

- Sutașul roman : „Apoi a zis sutașului : „Du-te, și faci-ți-se după credința ta.” Și robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela”. (Matei 8 : 13)
- Avraam : „Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți ; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi”. (Evrei 11 : 19)

2. Isus este cu mine / tine tot timpul. „Iacob a plecat ...”. Credea că este singur ... dar a aflat că și Dumnezeu este cu el : „Iată, Eu sunt cu tine ...”. (v. 15) Ce găsim scris în Biblie ?

- „De n-ar fi Domnul ajutorul meu, cât de curând ar fi sufletul meu în tăcerea morții !” (Psalmul 94 : 17)
- „De n-ar fi fost Domnul de partea noastră – să spună Israel acum !” (Psalmul 124 : 1)
- „ ... de n-ar fi fost Domnul de partea noastră când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,
 1. ne-ar fi înghițit de vii, când li s-a aprins mânia împotriva noastră ;
 2. ne-ar fi înecat apele,
 3. ar fi trecut râurile peste sufletul nostru ;
 4. ar fi trecut peste sufletul nostru valurile năprasnice. Binecuvântat să fie Domnul, care
 5. nu ne-a dat pradă dinților lor !
 6. Sufletul ne-a scăpat ca pasărea din lațul păsărarului ; lațul s-a rupt, și noi am scăpat.
 7. Ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și pământul”. (Psalmul 124 : 2 - 8)

3. Dumnezeu ține cont de juruințele / promisiunile pe care I le facem. După douăzeci de ani, Dumnezeu îi amintește lui Iacov de noaptea aceasta, iar el spune : „ ... eu am ridicat ochii și am văzut în vis ... Și Îngerul lui Dumnezeu mi-a zis în vis ... Eu sunt Dumnezeul din Betel, unde ai uns un stâlp de aducere aminte, unde Mi-ai făcut o juruință. Acum, scoală-te, ieși din țara aceasta și întoarce-te în țara ta de naștere”. (Geneza 31 : 10 - 11, 13) Versetul care ilustrează foarte bine această întâmplare este : „Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe ? Aceștia șapte vor privi cu bucurie cumpăna în mâna lui Zorobabel. Aceștia șapte sunt ochii Domnului care cutreieră tot pământul”. (Zaharia 4 : 10) Cu alte cuvinte : Nu contează foarte mult cât de dezastruos ți se pare ție totul ! Dumnezeu este deasupra, iar EL controlează întregul pământ. Tu fă ce poți, iar EL poate să facă ceea ce nici nu te gândești ... mai ales atunci când Îi ceri ajutorul ! Apostolul Pavel spunea despre Dumnezeu că : „ ... prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi ...”. (Efeseni 3 : 20)

De-ale copiilor ...

Aproape o sută de copii se adunaseră la o biserică dintr-un sat de șes din Norvegia. Unii dintre ei au venit de departe, căci încă nu văzuseră o biserică. La predică, episcopul a încercat să închege o discuție cu copiii. Prima sa întrebare, una foarte ușoară, ca să spargă gheata, a fost : „Cum se numește casa în care ne aflăm ?” Toți strigară : „Biserică”.

„Și de ce avem nevoie de un asemenea lăcaș care se numește biserică ?” Mai multe mânuțe erau ridicate. Un băiețel răspunse :

„Pentru edificare”. Episcopul se bucură nespus. El întrebă : „Dar dacă tu spui „edificare”, înseamnă atunci că aici în biserică există ceva ce trebuie construit, edificat ?” Băiețelul nu zăbovi să răspundă : „Trebuie să construim viața veșnică în inimile noastre”. Niciodată nu primi episcopul un asemenea răspuns. Nici învățătorii copilului, întrebați fiind mai târziu, nu știau de unde avea el acest răspuns. În cărți nu se găsește acest răspuns. Episcopul purtă acest răspuns oriunde mergea. El spunea : „De la un băiețel am învățat ce este o comunitate. O comunitate sunt aceia care se ajută să construiască reciproc viața veșnică în inimile lor”.

Povestiri cu tâlc

Un turist întâlnește la un lac din Palestina trei păstori care adăpau oile lor nu separat, după turmele lor, ci la un loc. El se întrebă : „Cum va putea fiecare să-și recunoască animalele ?” Dar după ce animalele s-au adăpat, un păstor luă toiagul și strigă : „Men-ah !” (Veniți după mine !) Și imediat se formă turma în spatele său. Apoi al doilea păstor strigă la fel și oile îl urmară.

Atunci turistul îi întrebă pe ultimul păstor : „Oare m-ar urma și pe mine oile tale ?” Omul dădu din cap și spuse : „Încearcă !” Turistul se îmbracă cu mantaua și turbanul păstorului, luă toiagul și strigă : „Men-ah !” Dar nici o oaie nu-l urmă. „Doar dacă un animal este bolnav”, îi spuse păstorul zâmbind, „îl urmează pe cel necunoscut”. (Sursă întâmplări : internet)

Rubrica sufletului nemântuit

Vedeau doar ceea ce era rău

Diavolul, căruia îi plăcea să dezorienteze și să ducă totul în eroare, făcu o oglindă în care avea bucuria sa diavolească. Această oglindă arăta binele și frumosul foarte mic și restrâns. Dar ceea ce era rău apărea în oglindă exagerat de mare. Ținea această oglindă peste tot și nici o țară și nici un om nu mai apărea nedesfigurată în această oglindă. Într-o zi, răul scăpă din mână oglinda și ea se sparse în mii și mii de cioburi. Câteva cioburi erau mici ca firele de nisip. Multora le rămăseră la ochi. Ei vedeau totul pe dos. Vedeau doar ceea ce era rău. Alte cioburi au venit în ochelari și când oamenii îi puneau pe ochi, atunci le era greu să vadă și să judece bine. Câteva cioburi erau așa de mari, încât s-au folosit pentru ochiurile de la geamuri. Și nu vedeau prin ele. Descopereau doar ceea ce este urât la vecinii lor. Când Dumnezeu văzu cât de inversat vedeau oamenii, se întristă. Și hotărî să-i ajute și spuse : „Îl voi trimite în lume pe Fiul meu. El este chipul meu, oglinda mea. El reflectă bunătatea și dreptatea mea : îl oglindește pe om așa cum l-am dorit eu”. Și Isus deveni oglindă pentru oameni. Arată binele din oameni, chiar și la minciñoși, hoți și la femeile disprețuite. Le dădu bolnavilor curajul de a trăi, îi mângâie pe cei întristați și-i ajută să învingă teama de moarte. Mulți oameni au iubit această oglindă a lui Dumnezeu și au alergat la Isus. Erau impresionați de el. Alții însă erau invidioși, au atacat și au spart oglinda. Isus a fost ucis. Atunci se ridică un vânt bun, Duhul Sfânt, care răspândi aceste mii și mii de cioburi ale acestei oglinzi în întreaga lume. Cine primea și numai un ciobuleț din această oglindă învăța să privească lumea și oamenii așa cum i-a privit Isus.

Dicționar de antonomază

• **Gioconda**: Prenume feminin, nu prea frecvent, **Gioconda** este un împrumut recent, pe cale cultă, din italiană. De origine latină, it. **Gioconda**(mult mai frecvent astăzi decât corespondentul masc. **Giocondo**) reproduce numele pers. **lucunda**, masc. **lucundus**. Acestea aveau semnificație clară : adj. *lucundus*, -a-, -um („plăcut”, apoi „fericit”, „norocos” și chiar „vesel”). Adjectivul latin provine dintr-o formă neatestată, *iuvicundus*, de la vb. *luvo* („a folosi”, deci sensul original era „care poate folosi, folositor”). Intrând în română pe cale cultă, **Gioconda** și-a pierdut caracterul său religios, devenind, prin excelență, nume laic.

Cartea veche 147. Înjurăturile

Un vizitiu înjura des. Un preot de câte ori a călătorit cu acel vizitiu, de atâtea ori l-a auzit înjurând. L-a mustrat deci pe vizitiu, dar acesta nu ținea seama.

Odată îi zise preotul : „Dacă de data aceasta nu vei înjura, cât timp sunt în trăsură, primești o răsplătă de o sută de lei”.

Vizitiul n-a înjurat și a primit suta iar preotul i-a zis : „Iată că pentru o sută de lei ai făcut mai mult decât pentru Dumnezeu. Pentru bani te-ai știut stăpâni iar pentru Dumnezeu n-ai avut putere”. Și vizitiul s-a îndreptat.

148. Înțelepciunea

Mai mulți bătrâni au venit la Antonie cel mare în pustie, ca să cerceteze, care este cea mai mare din toate faptele. Nici unul din bătrâni nu găsi fapta cea mai potrivită. Atunci Antonie a spus, că neagonisirea nu e bună, dacă nu are omul cel puțin hrana sa, nici milostenia, dacă nu are nici o graniță. Dreapta socoteală este fapta cea mai mare, căci aceasta învață pe om, ca să nu treacă peste măsură, ci să ia calea cea mai bună.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

A-și pune cenușa pe sau în cap – în sensul de pocăință. Această expresie interesantă vine de la obiceiul evreilor din antichitate care, își sfășiau, ca Iov, veșmintele, se acopereau cu un sac și-și puneau cenușa pe cap, cenușa fiind considerată la cei vechi ca un semn de doliu. Obiceiul acesta este consemnat în mai multe locuri în Biblie și de acolo, dându-i-se un sens figurat (de manifestare exterioară a unei dureri), a devenit o expresie curentă.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **AMIZABAD** = 1. **Ocrotitorul meu** (Dumnezeu) **m-a răsplătit**. 2. **Poporul meu dăruiește, Darul poporului**. 3. **Poporul meu este îmbogățit**. 4. **Om dăruitor**. Un israelit (I Cronici 27 : 6). • **AMMI** = **Poporul meu**. (Osea 2 : 1)

Versetele săptămânii

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei ; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie ...”. (Evrei 10 : 25)

Proverbe latine despre obicei

• Conform cu obiceiul cu uzanța. • Din obiceiurile rele s-au născut legile bune. • Lupta împotriva obișnuinței este aspră și durează mult. • Obișnuința este mai puternică decât natura. • Obișnuința este socotită ca și o lege (are valoare de lege). • Preocupările de zi cu zi se transformă în obiceiuri. • Puterea obișnuinței este extraordinară. • Cu greu poți înlătura ceea ce ai admis ca o obișnuință. • Dacă o cere obiceiul ... • E foarte greu să te dezbraci de un obicei. • Un singur an contează mult în schimbarea obiceiurilor oamenilor. • Deprinderile copiilor se descoperă mai ușor în timpul jocurilor. • Drumul către bunele moravuri nu-i niciodată prea târziu de urmat. • Sufletul se dezvăță greu de tot ceea ce s-a obișnuit timp îndelungat. • Ce multe lucruri drepte sau nedrepte se întâmplă datorită moravurilor! • Conversațiile indecente dăunează bunelor moravuri. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)